

[Gytte Burgess.]

det pålægger amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner ansvaret for fremtidig oplysning om svangerskabsforebyggelse.

Driften af private klinikker kan fortsætte, og landsdækkende propaganda og oplysningsvirksomhed påhviler stadig væk staten.

Alt dette ændrer jo ikke meget i situationen, som den tegner sig i dag, så for mig ligger det positive og glædelige i lovforslaget i indenrigsministerens skriftlige fremsættelse, hvor han understreger betydningen af at give befolkningen lejlighed til vederlagsfrit at få vejledning i svangerskabsforebyggelse, og at denne vejledning ikke må forringes, men om muligt forbedres, og at dette er endnu vigtigere i forbindelse med gennemførelsen af de nye regler om fri abort.

Jeg er i denne forbindelse også helt enig med ministeren i, at ikke alene melder tanken sig, men man burde søge at gennemføre en ordning, så alle, der måtte ønske det, havde krav på at få gratis konsultation og receptudskrivning hos de praktiserende læger, når man henvender sig i svangerskabsforebyggende øjemed, eller måske snarere at man løste spørgsmålet ved at få disse ydelser ind under den offentlige sygesikring.

Efter den nye sygesikringslov er der i hvert fald åbnet mulighed for, at overenskomsterne mellem lægerne og den offentlige sygesikring kan omfatte også andre ydelser end hjælp i sygdomstilfælde.

Jeg mener også, at man i udvalget burde tage spørgsmålet op om nedsættelse af den alder, hvor oplysning kan gives hos lægen, da det i høj grad er relevant i dag med den tidlige kønsmodenhed; vi har for nylig her i salen været inde på det fortvivlende i, at en pige under 15 år skulle igennem en abort, før hun kunne få beskyttende midler. Det må kunne løses, eventuelt ved, at aldersbestemmelsen helt stryges.

Der er jo store, alvorlige økonomiske problemer ved at indføre et gratisprincip med hensyn til selve beskyttelsesmidlerne, men for de yngste årgange er vel også spørgsmålet om lovlig adgang til vejledning af lige så stor, og ikke større betydning. Vi vil derfor i første omgang sætte ind på at få dette gennemført samt eventuelt gratis konsultation og receptudskrivning hos de praktiserende læger.

I øvrigt tilsiger jeg venstres støtte til villig behandling.

Grethe Philip (RV):

Med dette lovforslag indfrier indenrigsministeren et løfte til folketingets socialudvalg under drøftelserne om bistandsloven, et løfte, der gik ud på, at der skulle fremsættes et lovforslag, der pålagde amtskommunerne, Københavns og Frederiksberg kommuner at sikre vejledning i svangerskabsforebyggende metoder.

Jeg er af den ganske bestemte opfattelse, at der stadig væk er brug for egentlige seksualvejledningsklinikker. Jeg tror, der stadig er brug for, at der er et, om jeg så må sige, neutralt sted uden for den almindelige lægepraksis, hvor enhver kvinde eller mand kan henvende sig og få gratis vejledning, og hvor der også er mulighed for at dyrke forskning omkring de svangerskabsforebyggende midler.

Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi nu, hvor mødrehjælpsinstitutionerne hører op til april 1976, sikrer os, at der ikke sker et slip i den vejledning, der hidtil er givet af de seksualvejledningsklinikker, der sorterer under mødrehjælpen. Det bør ikke ske, og dér kan jeg ikke lade være at være en lille smule bekymret, når jeg ser på lovforslagets § 11, hvor det er formuleret sådan, at det påhviler amtskommunerne at tilvejebringe adgang til vejledning om anvendelse af svangerskabsforebyggende metoder. Det er formodentlig ikke en tilfældighed, at man ikke udtrykkelig har nævnt ordet seksualvejledningsklinikker, og det kan bekymre mig noget. Derfor vil jeg her ved første behandling spørge ministeren, om ministeren allerede her kan give et tilsagn om, at det er tanken at pålægge amtskommunen en pligt til at videreføre de seksualvejledningsklinikker, som mødrehjælpen hidtil har stået for. Personlig ville jeg endda ønske, at det, hvis der i et område ikke er en sådan seksualvejledningsklinik, blev pålagt amtskommunen at oprette en, således at der er en seksualvejledningsklinik inden for enhver amtskommunes område.

I lovforslaget siges det, at sociale problemer skal henvises til det sociale udvalg, og det synes jeg er en udmærket bestemmelse, men man kan jo nok spørge sig selv, om man får fat på alle de sociale problemer, der er